

Gürsel Akbulut

- şiirler -

Yayın Tarihi:

04.04.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Gürsel Akbulut

Eserleri:

Amanos Dađı

Danteli akşamların ışığında
Alaca bir at gibi koşar, dağlar denizlere doğru.
Ateş böceđi gibi parlar
Sirtını dağa yaslayan yayla evlerinin ışıltısı
Havası sırlıklam sarar beni
Sevdam rüzgarlara karıştığı zaman
Hep sana doğru eser
Ne zaman açmaya dursa gönül çiçeğim
Yönü güneşe
Gölgesi Amanos dağına düşer

Gürsel Akbulut

Anadolu'yu Özlerken

Anadolu'nun yüreğindeydi köyümüz
Çarşı içindeydi okulu
Zil sesi gelirdi
Kerpiç duvarlı avlulardan
Çemen ekmek kokulu

Zemheri ayazında
İlk adım izleriyle süslü
Kar beyazı yollardı
Geçip gittiğimiz

Otların sararıp
Toprağın çatladığı an
Ellerimizin göğe yönelme vaktiydi
Göz yaşlarımız yağmur dualarına karışıp
Rahmetin kanatlarında yere inerken
İlk yağmur izleri
Toprakta ayet gibi belirir
Çimenle toprak karışımı bir koku
Sarardı içimizi
Böylesi mevsimlerde bahar
Ellerinde çiçeklerle gelir
Kar suyu kokardı
Yosunlu arklar
Şimdi
Ne kadar içsem de kristal bardaktan

Doyuramaz
Çocukluğumun susuzluğunu
Kepir tarlasının
Avuçları kadar

Dağların mor yamaçları
Kar beyazı giyinirken
Su tutmazdı
Ağaçsız ovalarımız
Beyaz kefen gibi beliren kıraç toprakta
Kaybolan emeklerimize ağlarken
Yoksulluğun nedenini soramazdım
İçinde uzayan
Çorak bedenini düşündükçe

Ay doğduğunda
Sapsarı bir hüznün çökerdi
Karanlıklara
Çimenli seccadelerde
Göğe uzanırken nasırlı eller
Siyah hırka gibi örtülürdü
Üzerimize geceler
Çıkınlarında süt kokan
Toprak damlı evlerin tandırlarında
Bembeyaz yufkalar göğnerken
Sabahın ilk ışıklarında

Al tayların gemleri
Dal boylu gençlerin ellerinde
Koşuma hazır beklerdi

Boz bulanık sularda
Çimen çocukların
Esmer yüzlerindeydi Anadolu
Hayatı anlatırdı
Çağla eriği sürükleyen gözleri

Harmanlar tınasa durduğunda
Bir başka eserdi
Ekecik yeli
Sezon sonu bulgur kazanlarıyla
Beraber
Rençberlerin de gönlü kaynardı
Bütün yıl yorgunluğundan baki kalan
Kağnı gıcirtısına karışık
Yanık bir kaval sesiydi
Gerisi hep yalandı..

İşte; ne zaman
Yükselse davudi sesler
Bir bozlak türküsünden
Bozkır kervanları geçer
Hala içimden..

Yine beklesem
Geçer mi bilmem
Kar berkittiğim yollardan
Bir elinde okul çantası
Diğerinde tezekler
Yanaklarında zemheri moru
Bahar gözlü çocuklar

Anadolu'nun yüreğindeydi köyümüz
Çarşı içindeydi okulu
Zil sesi gelirdi
Kerpiç duvarlı avlulardan
Çemen ekmek kokulu...

(Türk edebiyatı dergisi- sayı / 362)

Gürsel Akbulut

Anneler Gününde

İlk gördüğüm rüya;
değil mi ? anne.
dizinin dibinde söylediğin ninniler
Ve ilk öğrettiğin dua; masumca gülümsemek.

Ilık bir rüzgar olurdu nefesin
Nisan yağmuru gibi yağardı saçlarımın üstüne
Sevdikçe sevildikçe, bendim hep şımaran
eteğinden tutan o gözleri ışıldayan

Gün geldi erken başladı ayrılıklar
Şensiz yaban eller
Üzeri karla örtülü toprak oldu
Zaten "dünya bizim için bir gurbet" diyen sen değilmiydin

Çocuktum.
Şehrin en kalabalık caddelerinde adımlarım büyük
Şehir bana bir yük
Oysa yıllar geçti de büyümedim gözünde
Ben hala saçlarını okşadığın o küçük sarışın çocuk

Sesin çınlarken kulaklarımda
Bir duygulu türküye tutunur gelir
Yankılanır kerpiç duvarlı evlerin kireç badanalı odaları
Ağlarım
Yanaklarıma değer ellerin
Sonra kurur toprak, kurur gözlerim

Çıkmaz hatırımdan
Yolculuk öncesi
Yaptığın uzun uzun tembihler
Hayatımım amentüsü, nasihatler
Simsıkı tuttuğum valizim

Lamba sarı, benzim sarı
Otogarda garip bir çocuk aynadaki yorgun halim
Sana benzettiğim
Her pazen şalvarlı kadında kaldı hayalim

Dokuz çocuk
Kıraç toprak, Çırıl çıplak dağlar...
Oy anam oy.

Ellerin, kınalı ellerin
Bozkırda nasırı kanayan ellerin

Ben seni Jarvis'in annesini sevdiğinden
Daha çok seviyorum.

Zira senin sevgin bir güne sığmadığı için

Gönlümdeki takvimin
Her sayfasına adını yazdım
Sadece sana özel
"Anne" diye

Gürsel Akbulut

Aradığım Ceylan

Yüzümü çevirdim
Yalancı sahte dünyaya
Kendimi sorguluyorum
Gerçeği arıyorum

Sonunda izlerini buldum
Ne yerde, ne de gökdeymiş
Meğer aradığım ceylan
Kendi içimdeymiş...

Gürsel Akbulut

Baharı Kırlardan Sen mi Getirdin

Baharı kırlardan sen mi getirdin
Çiçekler kakülüne yapışıp kalmış
Hoş geldin bahar rüzgarıyla gelen çiçeğim
Hoş geldin dördüncü cemrem
Kar suyu içmiş gibi baygın bakarsın
Bu güzel koku senin kokun mu?
Göğün mavisine boyayı sen mi çaldın
Aç ki gözlerindeki gök kuşağını göreyim
zülüflerin tuvalimin fırçası
Avuçların spatulam
Göğsün başımın yastığı
Söyle şimdi çeşmi zeytinim
Sana hangi mevsimin resmini çizeyim
Gürsel Akbulut

Beşikgöl

Amanos dağında sular azgın akarken
Eteğinde obaları bentleri yıkarken
Issız vadide bir peri kızı yaşarmış
siyah perçemlerini rüzgar tararmış

Bir sabah seyrederken kendi halini
Bulanık sularda çirkin görür cemalini

Çaresizdir; bir his doğar kalbine
Ellerini açar yalvarır rabbine
-ayna gibi olsun boz bulanık sular
-gülerek sunsun güzelliğimi şavkılar

Rabbim ol deyince her şey dile geldi
Dağların elinde sular bileğlendi
Topraklar oyuldu suların elinde
Ayna gibi bir göl dağların belinde

Su yürür, dağlar yürür, zaman yürür
Ağlaya ağlaya akıp giden sularda
Ferhat şirin için kazmasını vurur
Aşk denince içimde alevler büyür

Bir sorsan tarihten harpten anlatır
Dinledikçe yüreğini içten kanatır
Vadide inler hala milis sesleri
Milli mücadelede ilk kurşun izleri

Ne zaman mığır tepede erise karlar
Peri kızının masalsı yüzleri parlar
O günden bu yana dağların gözü ağlar
Beşikgölün suları ninni gibi çağlar

Gürsel Akbulut

Bir Yolculuk Var Hayalimde

Bir yolculuk var hayalimde
Issız yollarda
Hemen bir ikindi sonrası kızılığında
Öylesine alıp başımı gitmek var içimde
Tuz akı renginde uzayan bozkır düzlüğüne doğru
Yine çocukluğumdaki gibi
Saf ve günahsız adımlarla
Etrafımda kurumuş sarı otlar
Ayak yalın, baş açık
Yollara serpilmiş çakır diken
Güneşin batarken kızıla boyadığı
Gölgesi serin kerpiç den evler
Mavi göğün de uçuşan eabil kuşları
Dağılın hadi zihnimi çalan hoyrat düşünceler
Siz o zamanlar yoktunuz
Olmamıştı hayat böyle hoyrat ve acımasız
İçime çektiğim kır çiçeklerinin kokusu
Acılarımı siler mi bilmem?
Alın yükünüzü üzerimden yorgun yıllar
Ben sizensiz yaşamasını da bilirim
Anadolu'da kendi başına açıp solan çiçekler gibi...

Gürsel Akbulut

Eđil Dağlar

Kirlendi Őehirler
Bir medeniyet zılgıtıyla
Kırılđan bir tebessüm Şimdi
Sođuk betonlar arasında
Camdan bakan çocuğun yüzü
Eđil dağlar; al gütür bizi
Gönlünün en kuytu yerlerine
Yukarılara
Daha yukarılara...
Kötü insanların ayak izlerinin olmadığı yerlere...

Gürsel Akbulut

Ey Şair Çık Ortaya

Hani hakkın sesi,
Haklının yalın kılıcıydın
Şen ki; konuştuğun zaman
Üzeri küllenen kalpler yerinden oynar
Feryadın; yavrusuna yem götüren kartalı yolundan ederdi
Manaları kelimelerin kalplerine indiren Rabbim
Şiiri gönlüne üflediğinde
Bir çift kahırlı sözün
Nice sultanları kan ter içinde koymuştu
Yoksa seninde mi büyün bozuldu
Sözün başları kesmez, zehirli aşı bal eylemez oldu.

Gürsel Akbulut

Garip Bir Yolcu

Gözlerinde menekşeler
Dört mevsimde açar gibi
Nefsime kuşatır haramiler
Kırk yerimden tutar gibi.

Aşk kirmeni eğirir bizi
Gönül yumağı sarar gibi
Sabır bir düş salıncağı
Mecnunları avutur gibi

Düğümleir aşk sözleri
Yar saçını bağlar gibi
Alevlenir ateş közleri
İçimdeki dağlar gibi

Gideriz geldiğimiz yere
Hayat bir rüya gibi
İnsanlar konup göçücü
Garip bir yolcu gibi

Gürsel Akbulut

Göğsümde Gezinen Ağrı Gibisin

Ne yana dönsem oraya batarsın
Derdim üstüne dertler katarsın
Küllenen ateşime çira yakarsın
Göğsümde gezinen ağrı gibisin

Gürsel Akbulut

Gökyüzü Sahiden Mavi mi

Gökyüzü Sahiden Mavi mi
Yoksa mutluluktan mı öyle görüyorum
Esmeye rüzgar öyle deli deli
Bir faninin kalbindeki yangını
Ne dağların mor yamaçlarındaki karlar
Ne de kırk ikindi yağmurları söndürür
Başını göğsüme yaslayan sevgilinin
Ilık bir nefesi yeter
Hadi anlat ey sevgili Usul usul
O efsunlu sesinle
Hayata karşı nasıl dik durur kadınlar
Gülünce yanağına neden kuşlar konar
Bilirsin mutluluktan sarhoş olmayı severim
Yıldızların altında düşünmeyi da
Kırlarda gezmeyi
Sevişmeyi de...

Gürsel Akbulut

Gözlerin Bir Uçurum

Eteklerine kar düşmüş dağların
Sobasız evlerinde
Avuçların yorganın içi
Gözlerin bir uçurum
Tutunmalısın yüreğim
Ne düşmelisin
Ne de üşümeli.

Gürsel Akbulut

İlham Perileri

Dün gece bekledim yine
İlham perilerini
Gelmediler

Yutkundum efkarım dan
Bir kelime dahi
vermediler

Ve ansızın
Çıka geldiler
Éllerinde yarın siyah saçları
Gözlerinde hüzün
Koynunda yanık sözcükler
Her kelamı bir hançer
Yüreğimi deldiler..

Gürsel Akbulut

Kim

Şakılar göğün kırbaçları
Boşalır ahenkle sular
iner buğular
Yukarı çıktığı gibi bir, bir
Eleği tutan kim.

Dem vurdukça bulutlar
Başlar ilahi sağımlar
süzülür
Beyaz tül giymiş karlar
kelebekler gibi salan kim

gök kubbe otağı gizemli direği
çarksız dönderir çeşni feleği
derinleşir
durgun göğün yüzleri
Güvel rengi süren kim

Sur aleminden estikçe sırlar
yarin ipek saçları parlar
gezinir
zühre tarağı gibi seher yeli
gönlümüze üfleyen kim

Çevrilir sayfa sayfa günler
gelir şiir ahenkli mevsimler
süsler
zifiri karanlığı kandiller
nurunu yakān kim

Gürsel Akbulut

Ne Çok Acılarım Oldu

Kırıldı kanadım,
Bir şarkıya takılır gibi, tutuldum kaldım
Başını göğsüme yaslayıp dinle
Ey sevgili
Yüreğimin iç uğultusunu,
Belki bir türküde bulamadığın
Bir duygu bir acı vardır
Hiç kimselere söylenmedik
Oysa ne çok tanıdık gelir
Hep kahır yüklü
Öyle ya, İnsan bu
Ne dert yüklersen çekiyor
Sevgi dedin mi aşk dedin mi
Dağları kiskandırarak gücü buluyor
Mevsimlerden kış aylardan zemheriydi
Ve yalnız düşünüyor yalnız üşüyordum
Ne çok acılarım oldu
Saracak bir melhem bulamadım
Kanayan yaralarım
Uyku nedir bilmedim
Taşımaktan yorulduğum yükü
Gecenin karanlığına bırakırken
Ne gün doğumları gördüm
Eskiden olduğu gibi
Yine mavi göğün altında
Isıtmadı içimi hiç senin varlığın kadar
Meğer herkesin güneşi kendi içindeymiş
Sensizlikten üşüdükçe anladım

Gürsel Akbulut

Portakal Kokulu Şehir

Seni bana
Gözyaşı ile yıkanmış
Islak bir mendilin içinde
Portakal çiçeği kokusuyla sundular
Serin bir akşamüstü

Buğulu bir ağustos sıcağı gibi geçtin
Gözlerimin önünden

Tomurcuk bir gülü koklar gibi
Mavi göğünü İçime çektiğimde
Bozkırdan koparılmış taze bir kır çiçeğiydi
Hoyrat bedenim.

Sokakları sulanmış çarşıların
Ekmek telaşı serinliğini
Günün ilk ışıklarıyla adımlarken
Bir faninin yüzlerindeki kırışıklar gibiydi
Şehre dair o gün okuduğum ilk beyitler

Sokağa atılmış çocuğun
Beniz solukluğu gibiydi
Sabahın alacasında körelen
Lambanın ışığı
Oysa yüreğim sımsıcak
Gözlerimde alev gibi şafak parlıyordu
Günün heyecanını tutuşturan

Biliyorum
Yine sessizliğin gidecek
Günün ilerleyen saatinde
Bir telaş içinde olacak
Gözü kör kulağı sağır kalabalıklar
Bir iş kaygısı
Bir sancı
Belki de bir sevda adına
Nabız gibi atacak üzerinde adımlar
Gürültünün en canhıraş ortasında kalacaksın
Bozuk çalımlı korna seslerine
Seyyar satıcı çığlıkları karışacak
Dağınık ruh halin bir adres sorusuyla çözülrken
Bir simitçi eli uzanacak
Şehrin en gevrek açlığına

Ey şehrim
Ayakları toprak
Urbası beton şehrim
Ağlayanıyla güleniyle hem şehrim
Ruhunu hep aç bıraktılar
Devasa çukurlara beton ekenler

Yaldızlı bir elbise giyip kondular akşamına
Şehrim sen uykudayken
Fiziki ruhunu istila etti cam gözlü devler
Alıp başımı gidemem
Seni böyle pervasızca bırakıp
Yüzlerin solgun, saçların darmadağınık

Ey çocukluğumun en uzun yolculuğunun
Son durağı
Ey solgun ışıklarıyla bakan
Yüreğimin parıltısı şehir
Bir güzelin siyah zeytini gözlerine vurduğumda Bağlanmıştı sana bahtım
Gönlümde esen deli rüzgarların esintisiyle
Senin limanına demir attım
Aşk sancısının düştüğü yere dikilirmiş sancak
Bir güzelin hatırına senin burcuna kondum
Kimse nerelisin diye sormadı

Ey seher yüzlü toprak
Ey portakal kokulu şehir
Devre mülk evim olsun
Sabah tapusuna yazdırırdım adını
Ben seni
Hep böyle sevdim
Günün ilk ışıklarında
Sokakları yıkanan çarşıların
Toprak kokusuna karışmış
Ekmek telaşı tadında

Sevdam rüzgarlara karıştığı zaman
Hep sana doğru eser
Ne zaman açmaya dursa gönül çiçeğim
Yönü güneye
Gölgesi, portakal kokulu şehre düşer

Gürsel Akbulut

Sana Türkülerim Var

Sana türkülerim var
Aşk hüznünde karaler
Kalkanımı deler sesi
Mızrabı yürek yaraler

Sana şiirlerim var
Ses avında vurduğum
Gül mevsimine ayarlı
Zembereğini kurduğum

Sana mektuplarım var
saçı taralı sözlerden
her harfi mercan bakış
sürmeli ela gözlerden

Sana sözcüklerim var
Yürek imbiğinden süzdüğüm
Yutkunmalara bağlanmış
Kör düğümlerini çözdüğüm..

Gürsel Akbulut

Sardunya ieđi

Örme beliklerin
Buđday tenli yüzüne düřtüđünde
Düşmüřtün gönlüme

Bir eylül günüydü
Senin için
Ellerim ilk defa bir çiçeđe dokunuyordu
Adını dahi bilmediğim
Usulca tutup
"Sardunya çiçeği" demiřtin
Adını söylercesine

Oysa
Yeni açılmış tomurcuk çiçeğin
Rengi gibiydi gözlerin
Ve ellerin ellerime ilk defa deđiyordu.

Gürsel Akbulut

Şehir ve Köy

Şehir
Yorgun ve bitkin
Benzi soluk delikanlı
Ne sıkıcı, ne kuralcı bir rol deyiz
Ah şu medeniyet
Üzerimde durdukça ağırlığı artan hırka

Para ne kadar sahici
Dostluk ne kadar aciz
Bu şehirde

Şimdi olmalıydık güzelim
Şehrin saf çocukluğu gibi körpe bir köyde
Salına salına geçmeliydik
Deli dolu akan bir çeşmenin yanından
Elimizde kır çiçekleri
Dilimizde eskiden kalma bir türkü
Sölemeliydik özgürce...

Gürsel Akbulut

Œir nedir?

"Œir" İksirli bir kumaŒtır.

Acısını taŒıyan her bedende can bulur.

Gürsel Akbulut

Türküler

Türküler; mazinin ateşini taşıyan köz gibidir,
insan gönlünü yaktığı müddetçe canlı kalır...

Gürsel Akbulut

Yağmur

Yağmur yağdığında
Aklıma hep sen düşersin,
Sağanak, sağanak
Islak zülûflerin arasından
bir güneş gibi doğar zeytin karası gözlerin

Yine öyle bir gündeyim
Dışarda yağmur
Burnumda çimenle karışık toprak kokusu
Aklımda sen...

Gürsel Akbulut

Yağmur Sonrası Sessizlik

Ağladıktan sonra rahatlamak gibiydi
Yağmur sonrası sessizlik
Toprak yıkanır
İçim arınır
Ekinler başağa durur
Bulutlar sağılır
Bir öpüşle iner şimşek dağların eteğine
Ansızın gözlerim gözlerine değer
İçime nedensiz bir sevinç dolar
Ve şehrin bütün ışıkları yanar
Gönlünün çırası tutuşur
Yüzün aydınlanır
Dinmek bilmeyen bir melodi kopar içimden
Gökkuşağı rengine bürünür gözlerin
Her ışıltısında ayrı bir çiçek açar
Suya hasret kalmış bozkır toprağı gibi

Gürsel Akbulut

Yine Canlandı Hayalimde

Yine canlandı hayalimde
köyümün beton su kulesi
Hala öylemi duruyor
Çamur tutmuş topraklı şosesi

Nergisleri açmış kepir toprağın bağrında
Rengarenk kelebekler uçuşur kanatlarında
Bir ören gibi duran çalı tepenin
Dilek dileyip umut bağlamışlar dallarına
Uç Hüyük yaylasından dönen yolcuların
süt kokuyor çukurlarında

Yine canlandı hayalimde
köyümün beton su kulesi
hala öylemi duruyor
çamur tutmuş topraklı şosesi

Gürsel Akbulut

Yusuf Yüzlüer

Işkın versin gönüllere ekilen hakikat sevdaları
Yeşersin gayri gözyaşlarıyla sulanan ümitler

Gel ey altın nesile er olacak yiğitler
Gel haydi yunus kalpli Yusuf yüzlüer

Deryalar gözlerinde ırmaklar gibi görünsün
Gemiler sulara inat yine karalardan yürüsün

Kucakla dünyayı seninle yazılsın öykümüz
Sen ilham ver mehterle söylensin türkümüz

Kucak açmış sana bağrında kandil yanan sineler
Bekliyoruz dillerde dualar avuç avuç aminler

Çok bekletme rüzgarlardan ata binde gel
Şahlandır ölkümüzü çağlar açmak için gel

Gel ey altın nesile er olacak yiğitler
Gel haydi yunus kalpli Yusuf yüzlüer

Gürsel Akbulut